

Americký profesor David Bromwich: Neoliberální elita USA se v tuto chvíli rozhoduje, koho zvolí jako hlavního nepřítele - Rusko nebo Čínu

- CZ24 News | 27. prosince 2020

USA: V tuto chvíli se neoliberální elita Spojených států rozhoduje, koho si v blízké budoucnosti zvolí jako hlavního nepřítele - Rusko nebo Čínu, píše profesor David Bromwich.

Autor materiálu v The National Interestu však pochybuje o tom, že takový nepřítel je nezbytný, protože nyní nejtvrdší odpor vůči lidstvu přichází se změnou klimatu.

Nejlepší věcí, kterou mohou politické elity pro USA a svět udělat, je odejít do důchodu, píše profesor Yale University David Bromwich ve svém článku pro The National Interest nazvaném „The End of American Exceptionalism“ („Konec americké výjimečnosti“).

Nově zvolený prezident Joe Biden pravděpodobně jmenuje lidi blízké Billovi a Hillary Clintonové a také Baracku Obamovi na ministerstvo obrany, ministerstvo zahraničí a do Rady národní bezpečnosti.

Tito lidé věří, že svět je uspořádán správně, když jsou v jeho středu Spojené státy, a to pomocí inteligentní syntézy obchodní síly, obchodních dohod, diplomatického přesvědčování a vojenských aliancí. Zároveň mají v záloze ozbrojené intervence, nejlépe multilaterální.

Věř v globální politiku neoliberalismu. Trumpovo prezidentství pro ně bylo, i když nepředvídatelné, jednoduše nepříjemnou přestávkou. Tito lidé nikdy nepřestali plánovat svůj návrat.

„Nezkoumali katastrofu ve Vietnamu a nepoučili se z ní,” je si jistý autor.

Válka, jejíž zvěrstva si svět pamatuje živěji, než Američané, se táhla kvůli bolestivé víře nikoliv v možný dominový efekt na geopolitické scéně, ale kvůli primitivnímu strachu ze ztráty tváře.

Válka v Afghánistánu se přehnala obdobně vládou tří prezidentů; Přesto pro neoliberální

establishment je Afghánistán v roce 2020 hodně podobný Vietnamu v roce 1971. Z něhož nelze vystoupit. Nedávný článek New York Times chválil některé generály za to, že brzdili snaživý pokus Donalda Trumpa jednou provždy opustit zemi.

Trumpova zahraniční politika, jak poznamenává autor, byla odklonem od militarizovaného globalizmu, který USA přijaly po rozpadu Sovětského svazu a se zavedením unipolárního světa.

Laboratoři pro testování tohoto přístupu byla invaze do Jugoslávie, kterou zorganizovali tehdejší američtí a britští vůdci Bill Clinton a Tony Blair.

Šílenství pod vlivem idealismu se projevilo během bombardování, invaze a okupace Iráku v roce 2003. Pro Američany s jejich krátkou pamětí se to však zdá být záležitostí zaslých dnů. Ještě důkladněji se zapomíná na **občanskou válku v Libyi** s ničením, které přinesla, a šlo o pokus – pravda neúspěšný – prezidenta Obamy demonstrovat podporu „arabskému jaru“. Výsledkem bylo, že libyjský konflikt vedl k rozsáhlé masové migraci ze severní Afriky do jižní Evropy a otevření trhů pro samotný obchod s otroky v Libyi.

Pak tu byla Sýrie, kde USA v rámci další „humanitární iniciativy“ podporovaly jednu z větví Al-Káidy. A po Sýrii, Obama a poté Trump podpořili zničení Jemenu Saúdskou Arábií.

V letech 2013-2014 byla pozornost zaměřena na novou studenou válku s Ruskem. Proces začal během olympijských her v Soči a byl posílen americkou reakcí na to, jak Rusko reagovalo na státní převrat na Ukrajině. V tuto chvíli neoliberální elita rozhoduje o tom, koho si v blízké budoucnosti zvolí za hlavního nepřítele Spojených států - Rusko nebo Čínu.

„Ale potřebujeme takového nepřítele?“ ptá se autor.

Znalí občané ve Spojených státech, Číně a Rusku chápou, že takový návrat k bývalým velmocenským zvykům je vysoce nezodpovědný, uvádí se v článku.

„Naše nejnásilnější konfrontace je ale nyní s přírodním světem, který se díky změně klimatu mstí lidstvu za staletí zneužívání,“ poukazuje David Bromwich a dochází k jednoznačnému závěru: **„Nejlepší věcí, kterou může politická elita udělat pro Spojené státy a svět, je odejít do důchodu uzavřením řady dohod o mezinárodní spolupráci v otázkách, jako je zpomalení změny klimatu a ochrana před jejími nejhoršími účinky. Z praktického hlediska to samozřejmě bude vyžadovat novou etiku mezinárodní spolupráce.“**

Zdroj: <https://www.prvnizpravy.cz/>